08/04/2026

Второ Последование на Жениха в митрополитския катедрален храм „Св. вмчца Неделя“

На 6 април в столичния митрополитски катедрален храм „Св. вмчца Неделя“ Негово Светейшество Софийският митрополит и Български патриарх Даниил отслужи Последованието на Жениха.

Молитвено участие взеха Негово Високопреосвещенство Великотърновският митрополит Григорий и Негово Преосвещенство Браницкият епископ Йоан – първи викарий на Софийския митрополит.

Песнопенията бяха изпълнени от част от храмовото духовенство под ръководството на д-р Стоян Малинов.

В края на богослужението Негово Светейшество се обърна към присъстващите със слово:

„В тази Велика седмица на Господните страдания в последните Негови земни дни, нека се умилят сърцата ни и нека другите грижи сведем до това, което е

най-необходимо, за да насочим вниманието към смисъла на тези дни. Нека се опитаме да не роптаем, нека утихне сърцето и да не противоречим на Божията воля.

През тези дни, съзерцавайки и знаейки какво Го очаква, Господ се молеше: „Отче Мой, ако е възможно, нека Ме отмине тая чаша, обаче не както Аз искам, а както Ти“ (Мат. 26:39). Нека и ние в молитва с доверие да споделяме пред Бога това, което ни тежи. При всеки човек идва изнемога, идват. Вместо да роптаем, нека се помолим: „Господи, избави ни от тези неволи, но не както ние искаме, а както Ти, Отче“.

Този път Сам Господ извървя. Той ни даде пример как да преминаваме през трудностите в живота. И когато с доверие възложим нашия кръст на Бога, той ще стане по-лек. Там, където е било невъзможно, ще усетим сили да продължим. Нека през тези дни така да се определим и да следваме множеството примери, които се предлагат на нашето внимание.

Днес беше припомнена притчата за десетте девици – пет мъдри и пет неразумни. Всички те са носили големия подвиг на девството, на целомъдрието. Едните – мъдрите, носили девството с доверие и очакване на Христос, своя Жених. Тях Господ просветил в усърдието, че подвигът не е достатъчен сам по себе си, ако не следва подвига на Христос, ако в сърцето няма милосърдие и човеколюбие.

Всеки човек, който носи кръста си с доверие на Бога и проявява човеколюбие и милосърдие, принася на душата си елей, Божия милост и благодат.

Дай Боже да завършим своя живот така, че когато заспим, да имаме в своите светилници – в душите си елей, милост, дела на милосърдие, да сме търсили, обикнали в живота си тази Божия милост, за да ни завари Христос с горящи, запалени светилници, да ни отвори вратата и да ни приеме в Своя брачен чертог“, завърши словото си Негово Светейшество.

Текст: Михаил Тасков
Снимки: Весела Игнатова

bg-patriarshia.bg